

Το χρονικό της Κυπριακής καταστροφής

Στον ελλαδικό Τύπο έχουν γραφτεί πάρα πολλά (και πολλά ακόμη θα γραφτούν) για την τραπεζική (και όχι μόνο) κρίση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Πρέπει να ειπωθεί όμως, και αυτό χωρίς περιστροφές, ότι τα οικονομικά προβλήματα της Κύπρου ήταν γνωστά εδώ και πολλά χρόνια. Δεν θέλω να αναφερθώ



Γράφει
ο Βίκτωρ Ρουδομέτωφ
καθηγητής
Πανεπιστημίου Κύπρου

εκτεταμένα στο πρόβλημα του οικονομικού μοντέλου το οποίο ακολούθησε η Κύπρος τις τελευταίες δεκαετίες και συγκεκριμένα στο ρόλο του «πλυντηρίου» για «αδιαφανείς» καταθέσεις. Άλλωστε αυτά τα σύγχρονα «νσιά των θησαυρών» είναι παγκοσμίως γνωστά, και η Κύπρος απλώς αποτέλεσε μόνον έναν από αυτούς τους προορισμούς, και σίγουρα ούτε τον μεγαλύτερο ή τον σημαντικότερο. Αυτό είναι δεδομένο ότι συνέβαινε. Το πρόβλημα δεν εστιάζεται μόνον στην ύπαρξη αυτού του μοντέλου, ούτε στο γεγονός ότι η Κύπρος το είχε ακολούθησει, αλλά και στην διαχείριση συγκεκριμένων οικονομικών προβλημάτων και καταστάσεων. Πρέπει να τονιστεί ότι η Κυπριακή οικονομική ευμερμία στηριζόταν σε τεράστιο βαθμό στα χρήματα από αυτές τις δραστηριότητες, τα οποία οι τράπεζες τα χρησιμοποιούσαν είτε για καταναλωτικά δάνεια (δημιουργώντας μια «φούσκα» στην αγορά ακινήτων) είτε για την αγορά ομολόγων και λοιπών χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Απουσίαζαν οι επενδύσεις με ορίζοντα αναπτυξιακό, παραγωγικό και εξαγωγικό, καθώς η διεθνής ανταγωνιστική θέση της Κύπρου μειωνόταν διαρκώς.

Το φαινομενικά τουλάχιστον «στρεβλό» αυτό μοντέλο συνοδεύτηκε από ανελλιπή και κάκιστη διαχείριση η οποία επιδείνωσε ακόμη περισσότερο οικονομικά προβλήματα,

τα οποία θα ήταν δυνατόν να αντιμετωπισθούν με αρκετή επιτυχία, όπως γίνεται κατά καιρούς και σε άλλες χώρες του κόσμου. Όπως και στην Ελλάδα πριν από την κρίση, η Κυπριακή πολιτική και διοικητική ελίτ στρουθοκαμήλισε συστηματικά. Μετά την κρίση του 2008, η Κυπριακή Βουλή επέμενε φορτικά να εναντιώνεται στην επιθυμία της ΜΙG να μεταφέρει τις έδρα της Λαϊκής Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα. Εάν είχαν πει το «ναι», η ζημιά του ελληνικού «κουρέματος» δεν θα επιβάρυνε την Κυπριακή Δημοκρατία. Η Τράπεζα θα είχε ενταχθεί στο ελληνικό πρόγραμμα ανά-κεφαλαιοποίησης των τραπεζών και η μεγάλη πηγή των άμεσων προβλημάτων για την Κυπριακή Δημοκρατία θα είχε αποφευχθεί. Φυσικά, η ηγεσία της Κυπριακής Δημοκρατίας ελέγχεται και για την παράλειψη της να ζητήσει διασφαλίσεις για τις Κυπριακές τράπεζες όταν έγινε το ελληνικό «κούρεμα». Όπως και για το γεγονός ότι η Λαϊκή Τράπεζα δεν αναδιάρθρωθηκε από το 2011 αλλά αφέθηκε να λειτουργεί, συσσωρεύοντας ζημιές και επιτείνοντας τα αδιέξοδα. Δεν είναι μόνον το ζήτημα της Λαϊκής όμως. Ανάλογη έλλειψη ηγεσίας παρατηρήθηκε και στο πρόβλημα της προσφυγής στον μηχανισμό στήριξης. Ενώ η Κυπριακή Δημοκρατία ήταν εκτός αγορών από το 2011 πέρασαν σχεδόν 18 μήνες για να μπορέσει να προχωρήσει η διαδικασία ένταξης στον μηχανισμό στήριξης. Σε όλο αυτό το διάστημα που υπήρξαν διαπραγματεύσεις, καθυστερήσεις και πιστωρισμάτα, η κατάσταση χειροτέρευε.

Το αποκορύφωμα των παλιωνιών ήταν η απόφαση του Eurogroup που επέβαλε «κούρεμα» στους μικρό-καταθέτες με λιγότερες από 100.000 ευρώ. Το σύνολο σχεδόν των σχολίων ανά την υφήλιο ήταν επικριτικό και δικαίως, καθώς η απόφαση αυτή στην ουσία αφαιρεί την βάση εμπιστοσύνης στην οποία στηρίζεται το τραπεζικό σύστημα παγκοσμίως, δηλαδή το «ιερό» ποσό των 100.000 το οποίο πρέπει να είναι πάντοτε εγγυημένο, γιατί αυτό δίνει την βεβαιότητα σε όλους μας ότι μπορούμε να χρησιμοποιούμε τα τραπεζικά συστήματα του πλανήτη χωρίς να φοβόμα-

σε ότι θα καθούν τα λεφτά μας. Όταν αυτή η εμπιστοσύνη κλονίζεται η ζημιά είναι τεράστια. Μετά την δημόσια και παγκόσμια κατακραυγή για την άφρονα αυτή απόφαση επήλθε η αρχική καταψήφισή του «κουρέματος» από την Κυπριακή Βουλή.

Μετά, η πραγματικότητα προσεγίωσε απότομα τους εναντιώνεται στην επιθυμία της ΜΙG να μεταφέρει τις έδρα της Λαϊκής Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα. Εάν είχαν πει το «ναι», η ζημιά του ελληνικού «κουρέματος» δεν θα επιβάρυνε την Κυπριακή Δημοκρατία. Η Τράπεζα θα είχε ενταχθεί στο ελληνικό πρόγραμμα ανά-κεφαλαιοποίησης των τραπεζών και η μεγάλη πηγή των άμεσων προβλημάτων για την Κυπριακή Δημοκρατία θα είχε αποφευχθεί. Φυσικά, η ηγεσία της Κυπριακής Δημοκρατίας ελέγχεται και για την παράλειψη της να ζητήσει διασφαλίσεις για τις Κυπριακές τράπεζες όταν έγινε το ελληνικό «κούρεμα». Όπως και για το γεγονός ότι η Λαϊκή Τράπεζα δεν αναδιάρθρωθηκε από το 2011 αλλά αφέθηκε να λειτουργεί, συσσωρεύοντας ζημιές και επιτείνοντας τα αδιέξοδα. Δεν είναι μόνον το ζήτημα της Λαϊκής όμως. Ανάλογη έλλειψη ηγεσίας παρατηρήθηκε και στο πρόβλημα της προσφυγής στον μηχανισμό στήριξης. Ενώ η Κυπριακή Δημοκρατία ήταν εκτός αγορών από το 2011 πέρασαν σχεδόν 18 μήνες για να μπορέσει να προχωρήσει η διαδικασία ένταξης στον μηχανισμό στήριξης. Σε όλο αυτό το διάστημα που υπήρξαν διαπραγματεύσεις, καθυστερήσεις και πιστωρισμάτα, η κατάσταση χειροτέρευε.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Στα χαράματα της 25ης Μαρτίου κάθε χρόνο, ομάδα μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Ξυπνούσε τους κατοίκους της μικρής κωμοπόλεως, που είναι απλωμένη στις υπώρειες του βουνού των Ρόδων, έναντι του Ευβοϊκού κόλπου, με το εξής εθνικό εμβατήριο:

Όλη δόξα, όλη χάρη / άγια μέρα
ξημερώνει /

και στη μνήμη σου το έθνος / και
ρετά γονατιστό!

Στην Αγία Λαύρα πρώτα / τις χρυσές
ακτίνες ρίχνεις /

που λεβέντες πρωτανάψαν / του
πολέμου τη φωτιά...

Ακολουθούσε παρέλαση των μαθη-



Γράφει ο
B.A. Κόρκινος

τών με τις πατροπαράδοτες στολές (φουστανελάδων) και των μαθητριών (στολισμένων με φλουριά). Ρίγη συγκίνησης στο εκκλησίασμα με την εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από τον νεώτερο καθηγητή της φιλολογίας και με την κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο των πεσόντων. Και το βράδυ η λαμπαδηφορία από τους αυτούς μαθητές και μαθήτριες. Σε όλα τα δημόσια και δημοτικά κτήρια ήσαν οι φωτογραφίες των πρώων της Επανάστασης. Έτσι χαλκεύονταν ο σεβασμός προς τους πεσόντες υπέρ της πατρίδος, η αγάπη προς αυτή και το πνεύμα υπερασπίσεως της μέχρις εσχάτων.

Αλλ' οι καιροί άλλαξαν. Οι αμετανόητοι μπολσεβίκοι ήθελαν την εθνική παλιγγενεσία ως ξεσηκωμό των πτωχών κατά των τσιφλικάδων. Αυτά δίδασκαν αργότερα εκείνοι που δεν είχαν θέση στην ελληνική παιδεία κατά την περίφημη εγκύκλιο του Γεωργίου Παπανδρέου, ως υπουργού Παιδείας. Αλλά αυτούς που απεδοκίμαζε ο πατήρ, περισυνέλεξε και κατέταξε στην παιδεία ο υιός. Έκτοτε η εθνική επέτειος, σιγά-σιγά, απώλεσε την αίγλη των παλαιότερων χρόνων για τους νεώτερους μαθητές. Δεν σκέφθηκαν ποτέ οι αρνησιπάτριδες, ότι τα χρήματα του αγώνος της απελευθέρωσης διέθεσαν οι νοικοκυραίοι και όχι η εργατιά. Ούτε ότι τα πλοία του ναυτικού πολέμου διέθεσαν και εξόπλισαν οι καραβοκύρηδες και όχι οι ναύτες.

Στους αμφισβητίες του εθνικού περιεχομένου του αγώνος του 1821 προ-

στέθηκε και η ομάδα των τουρκοφίλων αναθεωρητών της ιστορίας, που, ούτε λίγο ούτε πολύ, κατηγορούν τους έλληνες επαναστάτες ως εγκληματίες πολέμου σε βάρος των Τούρκων. Τα εγκλήματα των τελευταίων κατά του λαού, όπως και την προσπάθειά τους να εξοντώσουν την ελληνική φυλή, τα παραβλέπουν.

Όσοι αγαπούν την δύσμοιρη πατρίδα μας, ας γονατίσουν το πρωί της 25ης Μαρτίου και ας προσευχηθούν για τις ψυχές των πρώων και των θυμάτων του αγώνος της απελευθέρωσης, εκφράζοντας και το σεβασμό τους προς την ιερή μνήμη τους.

Οι άλλοι, που δέχονται τις δοξασίες των αναθεωρητών της ιστορίας και τις ερμηνείες των αμετανοήτων προοδευτικών, όπως και αυτοί που θέλουν την Ελλάδα στη σημερινή υποτέλεια της και με τη διαρκώς αυξανόμενη υπογεννητικότητα της, ας χαίρονται το φραπέδακι τους, την εφήμερη ευτυχία τους και τα αξιώματά τους, όπως και την προσωρινή προσωπική ευμερμία τους.

Οι πολιτικοί μας δεν έχουν καμία σχέση με την Ιταλίδα πρόεδρο της Ιταλικής Βουλής, Laura Boldrini, και της Γερουσίας της Ρώμης, Pietro Grasso, που δήλωσαν ότι περιορίζουν τις απολαβές τους κατά 30%. Οι δικοί μας γνωρίζουν να περιορίζουν μόνον συμβολικώς την αποζημίωσή τους και να αυξάνουν τα έσοδά τους δια της συμμετοχής τους στις επιτροπές, ώστε να καλύπτεται η διαφορά. Επιπλέον δε μετά μανίας κατά των μισθών και συντάξεων, ενώ κρατούν ως επασφράγιστο μυστικό το σύνολο των αποδοχών τους και των αποζημιώσεων για εκτός έδρας διανυκτερεύσεις.

Τα αλληπάλληλα μέτρα λιτότητας των κυβερνήσεων, μετά το 2009, έχουν εξουθενώσει τον ελληνικό λαό, και έχουν προκαλέσει άμβλυση της εθνικής υπερηφάνειάς του, αλλά και του αισθήματος του δικαίου, σε σημείο να μην αγανακτούν από την περικοπή τραπεζικών καταθέσεων στην Κύπρο κατά 10%, που ισοδυναμεί με κλοπή αυτών.

Ο αντίλογος, βεβαίως, είναι ότι, μεταξύ των καταθέσεων τούτων, στις Κυπριακές Τράπεζες, το σύνολο των οποίων είναι πολλαπλάσιον του ΑΕΠ της Κύπρου, υπάρχει μεγάλο ποσοστό «μαύρου» χρήματος, το οποίο ξεπλένεται και επί πολλά έτη αποδίδει υπερβολικούς τόκους, μέρος των οποίων πλήσσει η περικοπή τούτων κατά 10%.

Οπωσδήποτε εντυπωσιάζει το γεγονός, ότι η ελληνική κυβέρνηση, δεν ζήτησε ονόματα Ελλήνων μεγαλοκαταθετών και τα κατατεθέντα από αυτούς ποσά στις Κυπριακές τράπεζες. Αυτό δηλαδή που θα έπρεπε να είχε κάνει και για τους καταθέτες τους αναφερομένους στη «λίστα Λαγκάρντ», περί της οποίας διεξάγεται προκαταρκτική εξέταση

από αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, αγνώστου διάρκειας, ενόψει του ατελείωτου ερωτηματολογίου, κάποιων βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ.

Η Ελλάδα έφθασε στο σημερινό χάος, διότι κάθε χρόνο δανείζεται διαρκώς και περισσότερα χρήματα, για να εξοφλήσει δόσεις προηγουμένων δανείων και να κινηθεί ο κρατικός μηχανισμός. Όλη η δραστηριότητα της κυβερνήσεως εξαντλείται στην επιβολή δυσβάστακτων φόρων και στη μείωση μισθών και συντάξεων. Η σύνταξη των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων, οι οποίοι δεν υπερβαίνουν τους 20 συνολικά, ανέρχεται σε 2.036,73 ευρώ μηνιαίως. Από αυτούς το Κράτος θα σωθεί! Να σημειωθεί ότι η Πολιτεία, διαρκώς ψευδομένη, εμφανίζει στα χαρτιά σύνταξη 4.749 ευρώ, αλλά καταβάλει μόνον 2.036,73. Τα υπόλοιπα είναι κρατήσεις!

Παρά ταύτα, η Τρόικα πιέζει την Ελλάδα για μεγαλύτερη λιτότητα, χωρίς να ενοχλείται από τη διαρκώς αυξανόμενη και βαθυνόμενη ύφεση της οικονομίας. Τούτο, ευλόγως, γεννά την υπόνοια ότι αυτή είναι ο απώτερος στόχος των δανειστών μας στην προσπάθειά τους να εξουθενώσουν την Ελληνική φυλή. Η μείωση των γεννήσεων των Ελλήνων είναι πασιφανής. Το Κράτος, αντί να λάβει μέτρα αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος της χώρας, απονέμει την ελληνική ιθαγένεια σε χιλιάδες αλλοδαπούς.

Η νόθευση της ελληνικής φυλής προωθείται δια παντός τρόπο. Και πολλοί διερωτώνται ποία σχέση μπορεί να έχουν αυτά που βιώνουν σήμερα οί Ελληνες, με όσα είπε παλαιότερα ο Κίσιγκερ εναντίον τους - αν και ο ίδιος αργότερα τα διέψευσε.

Πρώτο μέλημα της κυβερνήσεως θα έπρεπε να είναι η ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας και η καθοδήγηση του πληθυσμού της υπαίθρου να αναπτύξει την οικόσπιτη κτηνοτροφία και πτηνοτροφία, μαζί με την ελαιοπαραγωγή, την οινοπαραγωγή και την ιχθυοκαλλιέργεια, που αναπτύσσεται σε πολλούς κόλπους των ελληνικών θαλασσών.

Δυστυχώς, όλα όσα γράφονται και επαναλαμβάνονται, ουδείς εκ των αρμοδίων λαμβάνει υπ' όψιν. Όμως η άγνοια των υποδείξεων του τύπου θεμελιώνων την υπαίτιότητά τους για ζημιόγους πράξεις και παραλείψεις σε βάρος του δημοσίου και του λαού, που κάποτε είναι δυνατόν να ελεγχθούν, όταν η Δικαιοσύνη αφεθεί ελεύθερη να ενεργήσει κατά των πολιτικών, όπως ενεργεί και κατά όλων των άλλων πολιτών.

Επί 400 χρόνια της Τουρκοκρατίας υπήρξε προσπάθεια εξαφανίσεως της ελληνικής φυλής. Αλλά απέτυχε. Δεν θα επιτύχει τώρα με τα μνημόνια και τους υποστηρικτές τους.